

Aquest pobre va cridar i el Senyor el va escoltar”, i tú l’escoltes?

Amb aquesta introducció del Salm 34,7, el Papa Francesc inicia el seu missatge amb motiu de la II Jornada Mundial dels Pobres que es celebrà el 18 de novembre del 2018. Hem afegit al final de la cita del salm “i tu l’escoltes?”; si el Senyor els escolta, per què tú no ho fas?.

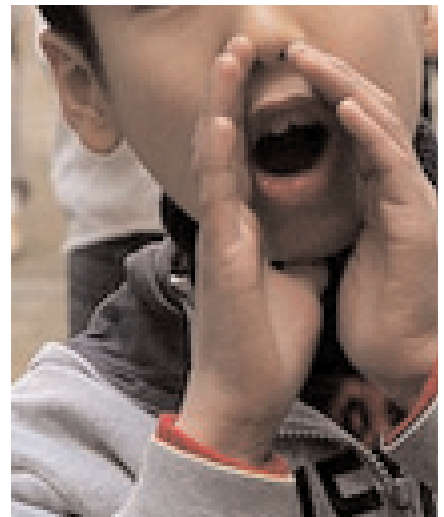
En aquest missatge, el Papa Francesc, ens convida a descobrir a prop nostre les diferents formes de pobresa que es donen en la nostra societat. També ens convida a apropar-nos i mirar d’escoltar els seus crits tot reconeixent-los com a germans..

Després de llegir el missatge destaquem les idees principals que es poden resumir en tres verbs: “cridar, “respondre” i “alliberar”. Em sorgeixen tres preguntes: sento la crida dels pobres?, responc la crida dels pobres, i com ajudo a alliberar els pobres?

Però no ens hem de quedar només amb les preguntes, sinó que sent fidels al que diu el text, ens hem de fixar com actuar davant les situacions de pobresa que ens envolten. De la forma com actuem és el que marca la diferència, tal com va fer Jesús. L’amor ha de ser el centre de la nostra actuació i aquest amor ens ha d’ajudar a reformular les preguntes: Com sento la crida dels pobres des de l’amor?, com responc a la crida dels pobres des de l’amor i com alliberar els pobres des de l’amor?.

Des del secretariat farem d’aquests tres verbs les nostres línies de força durant tot l’any litúrgic. En concret durant el temps d’Advent, la nostra línia de força serà el verb “CRIDAR”. Durant el temps de Quaresma la nostra línia de força serà “RESPONDRE” i per Pasqua la nostra línia de força serà “ALLIBERAR”.

Esperem que amb l’ajuda de Déu siguem capaços de construir el Regne de Déu

La crida a deixar-ho tot

Cal deixar-ho tot
en el seguiment a Jesús.

Primer es deixen les coses:
el que es rep heretat
i ve grapat al cognom,
el que és fruit del treball
i porta la nostra empremta.
També cal deixar-se a si mateix:
les pròpies pors,
amb la seva paràlisi i els propis sabers,
amb les seves rutes ja traçades.

Després cal lliurar
les claus del futur,
acollir el que ens ofereix
el Senyor de la història
i avançar en diàleg
de llibertats trobades
mútuament per sempre,
que l'unifiquen en un únic pas
en la nova puntada de teixit

Benjamí González Buelta

“Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí”

Ens calen temps de desert, de silenci interior,
per a captar la veu d'aquell que clama: Déu ve a nosaltres.
Vivim immersos en massa sorolls i aldarulls.
Hi ha masses coses que ens distreuen i
ens impedeixen escoltar la veu de Déu.
La veu d'aquell que ve però que ja hi és,
que sempre està venint al nostre encontre
malgrat no sempre el sapiguem reconèixer.

El temps d'advent ens convida també
al recolliment, a l'escolta atenta del qui ve,
per omplir-nos del seu missatge i fer-lo extensible arreu.
Escoltar per a proclamar i anunciar a tothom
allò que hem sentit en el nostre interior:
“Ens visitarà un Sol que ve del cel
per il·luminar als qui viuen a la fosca,
a les ombres de la mort,
i guiar els nostres passos per camins de Pau”.

Malgrat les coses no vagin sempre com nosaltres voldríem,
malgrat l'aparent silenci de Déu davant el patiment,
les injustícies i el mal d'aquest mon,
Ell ve i ens convida justament a proclamar-lo
i a fer-lo sentir allà on sembla que no hi sigui.

Obrim-li doncs, una ruta al Senyor
i contribuïm amb Ell a anunciar-lo
i proclamar-lo en totes les nits fosques
que hi ha al nostre voltant.

Mar Galceran

Cors i espelmes en record de les persones mortes al carrer

L'Albert, que va morir només amb 29 anys o el David, conegut com "l'irlandés", que dormia davant de la parròquia de Santa Anna, van ser algunes de les persones recordades en un emotiu acte a la plaça Sant Jaume de Barcelona, el 14 de novembre, organitzat per una quinzena d'entitats de la ciutat per posar nom i rostre a les 59 persones sense llar, que van traspasar durant l'últim any, sense la tendresa de la família i la protecció d'una vivenda. Per totes elles es va omplir la plaça amb 59 cors de cartró, i es va llegir un manifest recordant que la seva mitjana de vida ha estat només de 58 anys. Les persones que viuen al carrer estan exposades a les agressions, al fred, son invisibles per la societat. Però aquell dia no ho van ser, els cors il·luminats amb espelmes van brillar enmig de la plaça i van recordar que tenim el dret de viure i morir acompanyats i amb dignitat.

Tots ells eren coneguts per les entitats: Àmbit Prevenció, l'Associació Ciutadana Anti-Sida de Catalunya (ACASC), el Cas Baluard, Càritas, Dit i Fet, Heura, la fundació Sant Pere Claver, Lligam, Lloc de la Dona, Projecte Sostre, Santa Lluïsa de Marillac, UTE-Primer la Llar, l'associació Yaya Luisa, fundació Arrels, i l'hospital de campanya de la parròquia de Santa Anna.

Precisament en aquesta església, es va celebrar al novembre una eucaristia, presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, Toni Vadell, per dir l'últim adéu a les persones sense sostre que han mort enguany. Una brillantor en els ulls dels presents, una espelma encesa a l'altar per cadascú mentre es llegia el seu nom en veu alta per recordar que tots som fets a imatge de Déu, i que ningú hauria de morir sol, sense una mirada dolça i un amic que et dona la ma.

Tanmateix, el 25 de novembre es va celebrar el Dia Mundial de les persones sense llar, i Càritas va sortir a la Plaça Sant Jaume per donar visibilitat a les persones que dormen al carrer. L'acte organitzat per la Xarxa d'Atenció a Persones sense Llar (XAPSLL), va voler alertar sobre la situació d'emergència, ja que més de 3.000 persones es troben sense sostre a Barcelona. Per fer-ho visible es van col·locar un centenar de siluetes amb forma de persones. Les entitats van destacar que el fenomen del sensellarisme no es pot entendre sense factors com la escassetat d'habitatge públic i els elevats preus dels lloguers, que fan impossible que molts ciutadans puguin accedir a una vivenda. Es va recordar que l'accés a l'habitatge és un dret humà, no un privilegi, i es va insistir en reclamar polítiques públiques perquè ningú més hagi de dormir al carrer.

I és que en el mes de novembre s'ha recordat especialment els marginats de la nostra societat. El dia 18, es va celebrar la II Jornada Mundial dels Pobres, convocada pel sant pare Francesc, per recordar-nos que hem d'escoltar el seu crit i reconèixer les seves necessitats. "Els pobres ens evangelitzen, ajudant-nos a descobrir cada dia la bellesa de l'Evangeli". Acol·lir els que passen dificultats amb esperança i amor, un bonic testimoniatge per construir el regne de Déu a la terra.

SECRETARIAT DIOCESÀ DELS MARGINATS

Qui som

La comunitat cristiana, des de la seva fundació, sempre s'ha ocupat dels marginats. Els marginats són aquells que per raons econòmiques, de raça, cultura, salut, limitació física o psíquica, comportament o ideologia, no tenen accés fàcil a un lloc dins la societat ni als seus béns.

És en continuïtat amb aquesta història que l'Assemblea Diocesana de l'Església de Barcelona, l'any 1981, pren consciència del problema de la marginació i crea el Secretariat Diocesà de Pastoral de Marginació, que entre d'altres funcions té la de "coordinar i posar al dia la tasca que porten a terme en matèria de marginació els religiosos, laics i preveres". El primer responsable va ser Mn. Oriol Xirinacs que va ser-hi fins el 1997. Durant aquesta etapa es van crear el Centre Joan Salvador Gavina i l'entitat Anem per feina.

L'any 1997 es realitzà una remodelació de l'organigrama de la diòcesi on va crear tres delegacions generals d'entre les que hi havia la de pastoral social que encomanà a Mn. Salvador Bacardit. Aquesta delegació va agrupar el secretariat diocesà per als marginats. Des de 2004 fins el setembre de 2018 el Delegat de Pastoral Social fou Mn. Josep M Jubany i en aquest període el Secretariat de marginats formava part d'aquesta Delegació.

Des del setembre de 2018 el Director del Secretariat és l'Àngel Zambrana i el Secretariat està inclòs en la Delegació de Pastoral Social i Caritativa.

Podeu col.laborar amb nosaltres:

1. Donant-nos la vostra opinió sobre Eines.
2. Fent-nos arribar les adreces electròniques de persones o entitats interessades en rebre els nostres materials.
3. Compartint amb nosaltres els vostres materials pastorals sobre la marginació i el Quart Món.

Moltes gràcies a tots i a totes!

Secretariat Diocesà pels Marginats
 Sant Pau, 101
 (Parròquia de Sant Pau del Camp)
 08001 Barcelona
 Telèfon 933176397
 e-mail: sdmarginacio@arqbcn.cat

Objectius

L'objectiu últim del Secretariat Diocesà pels marginats és l'evangelització entesa com un alliberament total de la persona.

El Secretariat té present que si hi ha marginats, és, perquè hi ha una societat que margina. Per això l'acció de l'Església ha de preparar la persona del marginat per incorporar-se a una comunitat humana i fer front a les causes de la marginació, amb un esperit servicial, solidari i crític; sempre en proximitat, sintonia i comunió amb les persones i situacions de marginació. Alhora que ha de predisposar i educar la ciutadania a acollir els marginats, acompanyar-los i integrar-los en la vida social. Conscients de la gravetat que avui té el problema de la marginació, el Secretariat procurarà suscitar vocacions, tant entre els laics com entre els religiosos per atendre aquest camp.

